

תת"ע 9117/08/19 - מדינת ישראל נגד אסף לוי

בית משפט השלום לתעבורה באילת

תת"ע 9117-08-19 מדינת ישראל נ' לוי
תיק חיצוני: 30152805773

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשם אסף לוי

החלטה

1. בפני בקשת הנאשם להורות על העברת מקום הדיון מבית משפט לתעבורה באילת, לבית משפט לתעבורה באשדוד.
2. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות תנועה מיום 11.9.18 (נהיגה במהירות של 122 קמ"ש במקום בו המהירות המירבית הינה 90 קמ"ש).
3. לטענת הנאשם, הוא בשל קושי כלכלי חזר להתגורר בבית אימו בשדרות, וביקש על מנת להקל עליו, להעביר את הדיון לבית משפט הסמוך למקום מגוריו. הנאשם כופר בביצוע העבירה המיוחסת לו.
4. המאשימה התנגדה לבקשה וציינה כי בשים לב למקום ביצוע העבירה, הסמכות המקומית נתונה לבית משפט לתעבורה באילת. לטענתה, שיקולים כלכליים אינם צריכים להילקח בחשבון על אחת כמה וכמה שבתיק עדי התביעה הם תושבי העיר אילת.

דין והכרעה

5. סעיף 6 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב 1982 קובע כי "דנים נאשם בבית המשפט אשר באזור שיפוטו נעברה העבירה, כולה או מקצתה, או נמצא מקום מגורי הנאשם".
6. בפועל כתבי האישום מוגשים במקום ביצוע העבירה. וכפי שנקבע כחוט השני בפסיקת בתי המשפט ישנה עדיפות ברורה לקביעת הדיון במקום ביצוע העבירה, ולא במקום מגורי הנאשם, ורק אם נימוק מיוחד לכך יקבע הדיון במקום מגוריו של הנאשם.

(ראו י. קדמי, "סדר דין בפלילים", חלק שני (ספר ראשון), מהדורת 1998, ע"מ 765; ראו גם עפ"ת (חיפה)

עמוד 1

27124-06-10 לם נ' מדינת ישראל (14.7.10).

7. בבש"פ **אמנון הלן נ' מדינת ישראל** (26.5.16) נקבע מבחן "מירב הזיקות":

"כללי הסמכות המקומית אינם כללים "טכניים" בלבד, והפעלתם כפופה לשיקול דעתו של בית המשפט. על התכליות שביסוד כללי הסמכות המקומית בהליך הפלילי ועל עקרונות הפעלתם עמד כב' הנשיא ברק בפרשה אחרת:

"... יש לזכור כי לעיתים קיימות זיקות הקושרות את כתב האישום לבית משפט או למחוזות שונים... במקרים אלה מסור לתביעה הפלילית שיקול דעת בבחירת מקום העמדתו לדין של הנאשם. אין זה מתחייב כי הדיון יתנהל בקרבת מקום מגוריו של הנאשם. הדיון עשוי להתקיים בקרבת מקום ביצוע העבירה למשל כדי להימנע מהטרחת עדי התביעה לבית משפט מרוחק..."

8. הכלל הוא, כי על מי שעותר להעברת הדיון מוטל הנטל להראות כי **מאזן הנוחות נוטה במובהק** לטובת העברת הדיון (ראו בש"פ 1085/11 **ספר נ' מדינת ישראל** (22.2.11)).

9. בבש"פ 3064/07 **יפה מזרחי נ' מדינת ישראל** (23.4.07) נקבע כי במקרה בו אין מדובר בהודאה, לא תתאפשר העברה של הדיון אלא **בנסיבות חריגות ומיוחדות** (ראו גם: בש"פ 7209/20 **אלעד שאלתיאל נ' מדינת ישראל** (25.10.20) ; בש"פ 6395/18 **ויין נ' מדינת ישראל** (12.9.18)).

10. בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון, בתי המשפט נוהגים לאפשר העברת מקום הדיון משיקולי נוחות של הנאשם בנסיבות בהן מודה הנאשם בעבירה המיוחסת לו, ועל מנת לאפשר לו לקיים דיון טיעונים לעונש בסמוך למקום מגוריו.

ככל שהנאשם אינו מודה במיוחס לו, תהא הנטייה ככלל, שלא להיעתר לבקשה, זאת מן הטעם שהעברת הדיון, תצריך הגעת עדי תביעה, ובהם אנשי משטרה, לבית המשפט המרוחק אליו הועבר הדיון, ולפיכך שיקולי הנוחות אינם מטילים את הכף לטובת העברת הדיון.

11. שקלתי את טיעוניו של הנאשם כפי שפורטו בבקשתו. כאמור, הנאשם כופר בביצוע העבירה ומבקש העברת הדיון לבית משפט קרוב יותר למקום מגוריו, משיקולי נוחות שלו.

נימוק זה אינו מצדיק, העדפת נוחותו שלו במחיר של הטרחת עדי התביעה לבית משפט מרוחק.

לא מצאתי בנימוקיו של הנאשם נימוקים אחרים, ובוודאי שלא נימוקים חריגים המצדיקים העברת הדיון לבית משפט

אחר בנסיבות בהם הנאשם יכול ואינו מודה במיוחס לו.

12. לאור האמור, הבקשה להעברת מקום הדין נדחית.

ניתנה היום, כ"ג תמוז תשפ"ב, 22 יולי 2022, בהעדר הצדדים.